

kes üllekohhut ei tahha eggā teise omma ei pūia. Diguse-wilja annab leikuse Jēsand neile, kes ausat ellu piddawad, kas-sinaste ja puhtaste ellawad, abbiellu auu sees piddawad, wannemid auustawad ja uende sanna kuu swad.

Tullesb siis, a. l.! igga aasta kahhe, suggust pdldu harrida ja kūlwada. Teine on ilmalik ja maine; teine waimolik ja iggawene. Eßimest harrime adra- ja åkke-ga; teist omma mele moistussega. Eßimese peålt leikame sedda wilja, mis ihhu toidab; agga teise peålt sedda, mis hinge toidab ja kõssutab, s. o. diguse-wilja. Meel, moistus ja süddame-tunnistus, kelle jure weel pühha kirja tullesb liissada, on need waimolikud tde-riistad, mis ka innimene ennast innimeseks harrib ja en-nast kõlblikus teeb diguse wilja kandma Jummalala mele párrast. Need ei pea sel-

sepárrast mitte joude meie käes seisma, waid iggapåew hommikust dhtuni, kui tded teme ja vässimust puhkame, meie sees teggewad ollema, ja meid õppetama, ja meile märfu andma seit, mis digus tehha, ja mis kohhus jäätta, selle waggaduse ja jummalakartuse tåhhe játrele, mis Jeesus Kristus meile andnud ja játnud.

Sago nüid nenda tånnapåwase leikuse pühha pühhitsemine meile kahhelt poolt hindu ja head saatma, armad wennad ja ved Kristuse Jeseuse sees! Esmalt sedda ilmasliku hindu ja kassu, mis Jummal neile toutand, kes digel ajal, holega ja meest mõda omma tded teowad, olgo nem-mad pdllo-harrijad ehk merre mehhed, tehko nemmad aja ehk muud tded, ja el-lago nemmad liinas ehk maal. Sedda mõda, kuida iggaufs tded teeb, saab ka temma tde hind ja kasso ollema. Gest